

1941
22/8/1941

27 אוגוסט 1941

לונדון.

לפי בקשת ליטלטון בקהירר נטוטיחי חבורה עם ליאונל
 כהן. הוא עובר בניגיסטריון למלחמה כלכלית, ובמסדרו הרשמי
 נקבעה הפגישה. חקבר לשלחן ישב פקיד שני, כמדומני אנגלי,
 וליאונל אמר לי שאני יכל לדבר בגלוי באזניו.
 סיפרתי לו דברי ליטלטון על יהודי אנגלי, הוא
 כבר שמע על כך מפי קרובו שראה את גימי לאחר פגישה או ביום
 ו' שעבר. הוא הביע דאגה אבל לא ידע מה אפשר לעשות. היום
 ננסה להשיע על ידי הרבנים בבית-הכנסת ז' הפעמי שפס אס
 הספרים הנידונים באים לבית"כ או נשמעים לרבנים, ויעצמי למנוח
 וקרה קטנה של כוסמים יהודים במקצועות המזון והמלכות - שבתם
 בעיקר סחרכו לפי ליטלטון "תקט" היהודי, ולעקוב אחרי הסוחרים
 החשודים - ולמסור האשמים לדין. ל.כ. סבור שהללו פועלים בגור
 חזוק - כי יש לקוי בחוק בנידון זה, אבל יחיעץ עם ידידיו.
 אמרתי לו שרציתי לראותו גם חולי היות נדרש לכך
 ע"י ליטלטון, אלא שבשעה זו אני מרוד, - לא רציתי לדבר על
 עניני א"י בפני חברו הפקיד. הוא הציע לי לסעוד אחר יחד
 באחד הימים, וקבענו להוועד ביום ד' הבא.

בישבי עם ל.כ. מלטנו לי מהסערד שהציר האמריקני
 מוכן להסגש אחי בשלוש וחצי אה"צ.

בצהרים אכלתי עם לוק, שנוכה בשיחתי עם מרין

• / •

(כרוסם השיחה), ובצאתי מהשרד לזה אחי ואמר לי שאינו מסכים
אחי בכל. הצעתי לו להפגש ל"לונמס" לברר העניינים והסכים ברצון.
סעדנו אצל סימסון בסטרנד. יומים לפני כך
הימינו שולחן לשנים, והבוקר שאלו שוב לקיים שהשולחן שבור.
אך כשבאתי לא ידע איש על ההזמנה וכל השלחנות היו תפוכים.
הסדרן בכל זאת הביא לפנות לנו שולחן, ולאחר שחכינו זמן מה
קם הדבר. במסעדות כ"לייאונס" קשה עוד יותר למצוא מקום פנוי.
סוף סוף נסחדרנו על יד שולחן - והוגש לנו החפצים,
אך כל מה שבקשנו נחברר שכבר אול, ובחרנו במה שהמלצר הגיד לנו
שעדיין ישנו. אולם לאחר כך שחכינו זמן-מה הודיעה המלצרית
לצערה ש"חרנגול" אול ועלינו להזמין דבר אחר. הזמנו שוב מה
שהציעה לנו הפעם המלצרית - אולם סוף סוף בגישו לנו חרנגול ...
כשעה שוחחנו על עניינים כלליים - רוסייה, גרמניה
אנגליה ואמריקא, בשעה השניה תפלנו בא"י.
כשאלחיו למה נחכוון באמרו שאינו מסכים לי -
ענה, שאינו סבור כמוני שהספר הלבן פירוש מדינה ערבית, כי
היהודים הם שליט, וזו תהיה מדינה ערבית-יהודית.
אמרתי לו שהדאגה ליהודי א"י היא לא הדבר היחיד
אבל הראשי המעסיק אותנו. אבל גם מבחינת יהודי א"י בלבד
המה"ל לא יתכן - כי גם קמדת יהודי א"י לא תסתמך במדינה ערבית.

כלום אין הם שליש זכות רב השפעה ז'
אם גידולם נספק, ענייני, כרצון המה"ל אין הם אפילו

U

- 3 -

שליש. כי א"י מוקפת ארצות ערביות, והיהודים יהיו מעום קטן
ללא יכולת של הגנה עצמית וללא אפשרות אפילו של שמירה עצמאית
הלאומית, וגורלם לא יהיה שונה מגורל כל מעום יהודי בגולה.

דבר זה לא ישחנה גם אם תהיה מדינה יהודית בארץ -

שאל, כי לגבי הארצות השכנות היהודים יהיו מיעוט ?

הסצה יהיה שונה בהחלט. א"י עם מיעוט יהודי -

אינה כלל יחידה מדינית וכלכלית, אלא חלק מהעולם הערבי.

אולם א"י כשהיא מדינה יהודית היא רק שכנה לערבים, היהודים

יהיו עצמאיים, ואם כי